

UOHSX00JZ1XC

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0388/2024/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-27246/2024/510

Brno 12. 7. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 ve spojení s § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. g) citovaného zákona obviněným

- Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín, v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky „Administrace veřejných zakázek“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 4. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 4. 2023 pod ev. č. Z2023-0017478 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 4. 2023 pod ev. č. 2023/S 084-254282,

rozhodl takto

I.

Obviněný – Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **tím, že** nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Administrace veřejných zakázek“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 4. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 4. 2023 pod ev. č. Z2023-0017478 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 4. 2023

pod ev. č. 2023/S 084-254282, **nezaslal své vyjádření k návrhu navrhovatele** – Advien tender s.r.o., IČO 29315719, se sídlem Bezručova 81/17a, 602 00 Brno, Staré Brno – **ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele – tedy nejpozději do 20. 11. 2023, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023.

II.

Obviněný – Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **tím, že** nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Administrace veřejných zakázek“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 4. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 4. 2023 pod ev. č. Z2023-0017478 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 4. 2023 pod ev. č. 2023/S 084-254282, **nezaslal dokumentaci o uvedeném zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele – Advien tender s.r.o., IČO 29315719, se sídlem Bezručova 81/17a, 602 00 Brno, Staré Brno – tedy nejpozději do 20. 11. 2023, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, **ukládá pokuta ve výši 18 000 Kč** (osmnáct tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **se obviněnému** – Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Krajská nemocnice T. Bati, a. s., IČO 27661989, se sídlem Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, dne

¹ Dne 16. 7. 2023 vstoupila v účinnost novela zákona (zákon č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů), která z pohledu Úřadu přináší příznivější právní úpravu

26. 4. 2023 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Administrace veřejných zakázek“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 4. 2023 pod ev. č. Z2023-0017478 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 4. 2023 pod ev. č. 2023/S 084-254282 (dále jen „veřejná zakázka“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 a § 270 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona a k projednání přestupků podle zákona, obdržel dne 10. 11. 2023 návrh navrhovatele – Advien tender s.r.o., IČO 29315719, se sídlem Bezručova 81/17a, 602 00 Brno, Staré Brno (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky (dále jen „zadávací řízení“).
3. Dnem 10. 11. 2023, kdy Úřad předmětný návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ (dále jen „správní řízení“).
4. Oznámením č. j. ÚOHS-45186/2023/512 ze dne 13. 11. 2023 (dále jen „oznámení o zahájení SŘ“) Úřad uvědomil o zahájení správního řízení účastníky správního řízení. V oznámení o zahájení SŘ, které bylo obviněnému doručeno dne 14. 11. 2023, jak vyplývá z doručanky datové zprávy, Úřad obviněného mimo jiné upozornil, že je podle § 252 odst. 1 zákona povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Úřad obviněného rovněž upozornil, že vyjádření k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je obviněný podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Úřad obviněnému dále sdělil, že podle § 262a odst. 1 zákona stanoví-li tento zákon zadavateli povinnost odeslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, platí, že tato povinnost je ve vztahu k dokumentům a informacím uloženým v certifikovaném elektronickém nástroji splněna i tehdy, pokud zadavatel zajistí Úřadu k těmto dokumentům a informacím přístup, a to po celou dobu až do pravomocného skončení správního řízení nebo do doručení sdělení, že Úřad správní řízení zahajovat nebude. Úřad tedy obviněného upozornil, že má obviněný na základě novely zákona (provedené zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů) umožněnu další variantu, jakým způsobem splnit zákonnou povinnost v podobě odeslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu. Úřad tedy obviněnému sdělil, že svou povinnost dle § 252 odst. 1 zákona může splnit zasláním příslušných dokumentů Úřadu nebo jejich zpřístupněním Úřadu podle § 262a odst. 1 zákona v rámci certifikovaného elektronického nástroje.

pro obviněného (jak bude popsáno níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí), a proto byl aplikován zákon ve znění předmětné novely.

5. Dne 22. 11. 2023 Úřad prostřednictvím datové schránky obdržel vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne. V citovaném vyjádření obviněný Úřad mj. informoval, že dokumentaci o zadávacím řízení obviněný poskytl způsobem stanoveným v ustanovení §262a odst. 1 zákona prostřednictvím certifikovaného elektronického nástroje NEN.
6. Dne 22. 1. 2024 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, jehož obsahem byl mj. podnět k zahájení správního řízení ve věci spáchání přestupku dle § 268 odst. 1 písm. g) zákona, neboť dle navrhovatele zadavatel zaslal své vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení o dva pracovní dny později, než stanovuje zákon.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

7. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění za dostatečná, vydal dne 10. 5. 2024 příkaz č. j. ÚOHS-19170/2024/500 z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, nezaslal své vyjádření k návrhu navrhovatele a dokumentaci o uvedeném zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele, tedy nejpozději do 20. 11. 2023, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023. Ve výroku III. příkazu uložil Úřad obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 18 000 Kč.
8. Doručením příkazu obviněnému dne 10. 5. 2024 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno řízení o přestupku.
9. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
10. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 15. 5. 2024 odpor z téhož dne (dále jen „odpor obviněného“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného

11. Obviněný úvodem připouští, že jak dokumentace o zadávacím řízení, tak vyjádření obviněného k návrhu byly Úřadu zaslány s dvoudenním zpožděním a že tak došlo k naplnění formální stránky přestupku. Dle obviněného by však bylo možné od uložení pokuty upustit, popřípadě uložit pokutu nižší, k čemuž uvádí následující.
12. Obviněný předně uvádí, že mu byl návrh do datové schránky dodán mimo běžnou pracovní dobu administrativních zaměstnanců způsobilých k „vyřízení záležitosti“, a to v pátek 10. 11. 2023 v 18:21 hodin, přičemž k samotnému doručení návrhu došlo v pondělí 13. 11. 2023 v 9:27 hodin, což obviněný dokládá dodejkou z datové schránky.
13. Obviněný konstatuje, že chybně vycházel z obecné úpravy počítání lhůt při elektronické komunikaci zakotvené v ustanovení § 18a odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „ZEU“), dle které je „dokument (...) doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k tomuto dokumentu.“.

14. Obviněný uvádí, že vzhledem k tomu, že k dodání návrhu do datové schránky došlo v „předvíkendový“ den ve večerních hodinách, zkrátila se mu dle obviněného již tak relativně krátká desetidenní lhůta pro vyjádření k návrhu na pouhých šest pracovních dní. Dle obviněného je tak speciální úprava pro počítání lhůt zakotvená v § 211 odst. 9 zákona a ve vyhlášce Ministerstva pro místní rozvoj č. 260/2016 Sb., o stanovení podrobnějších podmínek týkajících se elektronických nástrojů, elektronických úkonů při zadávání veřejných zakázek a certifikátu shody, jeví jako poměrně tvrdá.
15. Obviněný podotýká, že sám Úřad oznámil zahájení správního řízení přípisem ze dne 13. 11. 2023, přičemž obviněný své vyjádření k návrhu a dotčenou dokumentaci Úřadu zaslal dne 22. 11. 2023, tedy dle slov obviněného „v devítidenní lhůtě od oznámení zahájení správního řízení.“. Podle obviněného jej navíc Úřad v průběhu správního řízení třikrát vyzval k zaslání vyjádření, resp. k doplnění informací v relativně krátkých lhůtách, přičemž obviněný dle svých slov ve stanovených lhůtách, popřípadě v Úřadem na jeho žádost prodloužených lhůtách, vždy odpověděl.
16. Obviněný vyjadřuje přesvědčení, že účelem desetidenní lhůty zakotvené v § 252 odst. 1 zákona je kromě toho, aby měl Úřad podklady pro posouzení zadávacího řízení také snaha zabránit průtahům ve správním řízení a tato lhůta tak dle názoru obviněného nemá za cíl zajistit právní jistotu účastníků správního řízení jako např. jiné lhůty. Z uvedeného tak obviněný vyvozuje, že dvoudenním prodlením s odesláním dokumentace a vyjádření k návrhu nedošlo k žádnému zásadnímu ohrožení právem chráněných zájmů, neboť dva dny jsou dle názoru obviněného relativně nevýznamné prodlení, které průběh správního řízení de facto neztížilo.
17. V neposlední řadě obviněný namítá, že v dotčeném správním řízení nebylo shledáno porušení obviněného, z čehož vyvozuje, že prodlením nemohlo materiálně dojít k ohrožení práv dodavatelů.
18. Závěrem obviněný navrhuje, aby Úřad znovu zhodnotil výši uložené pokuty a přistoupil k jejímu snížení, popřípadě od uložení pokuty zcela upustil.

Další průběh řízení o přestupku

19. Usnesením ze dne 17. 5. 2024 Úřad určil obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.
20. Dne 21. 5. 2024 Úřad obdržel vyjádření obviněného ze dne 20. 5. 2024, ve kterém obviněný uvedl, že plně odkazuje na své stanovisko uvedené v odporu obviněného a že nenavrhuje žádné další důkazy.
21. Usnesením ze dne 30. 5. 2024 Úřad obviněnému stanovil lhůtu, ve které se mohl podle § 261 odst. 3 zákona vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve stanovené lhůtě, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

22. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace související s předmětnou veřejnou zakázkou, vyjádření obviněného a odporu a rozhodl tak, jak je

uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

23. Podle § 211 odst. 9 zákona při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky je dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
24. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
25. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen zaslat Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
26. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
27. Podle § 252 odst. 4 zákona části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 3 a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
28. Podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.
29. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 nebo 5 zákona, uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona.
30. Podle § 5 přestupkového zákona je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

31. V § 252 odst. 1 zákona je zakotvena povinnost zadavatele zaslat Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu zadavateli. Uvedenou povinnost má zadavatel v situaci, kdy je u Úřadu podán návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a Úřad musí o návrhu rozhodnout ve lhůtách stanovených v § 71 správního řádu.
32. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že nezaslání vyjádření zadavatele k návrhu ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona Úřadu značně ztěžuje výkon dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem, neboť v řízení chybí, byť i jen základní, stanovisko zadavatele ke skutečnostem uvedeným v návrhu.

33. Stejnopis návrhu byl obviněnému navrhovatelem dle doručky datové zprávy dodán (a ve smyslu ustanovení § 211 odst. 9 zákona i doručen) do datové schránky dne 10. 11. 2023. Dnem následujícím po dni doručení stejnopisu návrhu, tj. dne 11. 11. 2023, obviněnému začala plynout lhůta 10 dnů stanovená v ustanovení § 252 odst. 1 zákona k doručení vyjádření k návrhu. Zákonná desetidenní lhůta tak uplynula dne 20. 11. 2023 (pondělí) a obviněný měl povinnost zaslat své vyjádření Úřadu nejpozději tohoto dne. V této zákonné lhůtě však obviněný Úřadu vyjádření k návrhu nezaslal; obviněný tak učinil až dne 22. 11. 2023, tj. 2 dny po lhůtě stanovené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona.
34. Úřad v oznámení o zahájení SŘ, které bylo obviněnému doručeno dne 14. 11. 2023, obviněného poučil o jeho zákonné povinnosti zaslat Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat dokumentaci o zadávacím řízení.
35. Úřad uvádí, že v šetřeném případě není sporu o tom, zda obviněný zaslal Úřadu vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení až po uplynutí lhůty stanovené v § 252 odst. 1 zákona, tj. že došlo k porušení povinností stanovených obviněnému touto právní normou. Ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) zákona totiž bez dalšího definuje takovéto jednání, tj. porušení některé z povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, jako přestupek. Na základě výše uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení nezaslal vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele na zahájení citovaného správního řízení, tedy do 20. 11. 2023, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023.
36. Úřad přitom upozorňuje, že je kladen enormní důraz na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci a že je v zájmu jak zadavatele, tak i ostatních účastníků správního řízení, aby bylo rozhodnutí ve věci vydáno bez zbytečných průtahů.
37. K námitce obviněného, že jelikož nebylo ve správním řízení shledáno porušení zákona obviněným, pročež nemohlo materiálně dojít k ohrožení práv dodavatelů, Úřad uvádí následující. Přestupek je v § 5 přestupkového zákona definován jako společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Společenská škodlivost činu tvoří materiální stránku přestupku, tedy porušení nebo ohrožení určitého zájmu společnosti. U přestupků v oblasti zadávání veřejných zakázek byla v minulosti zákonem stanovena vyvratitelná právní domněnka, že čin vykazující formální znaky přestupku podle zákona je společensky škodlivý, jak vyplývá z § 270 odst. 1 zákona ve znění účinném do 15. 7. 2023. Zákonem č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „novela zákona“) bylo citované ustanovení vypuštěno a zákon předmětnou právní domněnku již výslovně neuvádí. Z důvodové zprávy novely zákona vyplývá, že vypuštění citovaného ustanovení „*neznamená, že Úřad v každém svém rozhodnutí, v němž bude ukládána pokuta, bude nucen zabývat se v odůvodnění tím, zda je u zjištěného přestupku naplněn znak společenské škodlivosti, ale bude tomu tak pouze v případech, kdy toto může být z nějakého důvodu sporné (...)*“. Nejvyšší správní soud ke společenské škodlivosti obecně (tj. nikoliv pouze ve vztahu k oblasti zadávání veřejných zakázek) v rozsudku č. j. 9 As 34/2012-

28² ze dne 9. 8. 2012 uvedl, že „[o]becně je přitom nutno vycházet z premisy, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.“ Z uvedeného vyplývá, že v případě formálního naplnění skutkové podstaty přestupku lze presumovat, že takový čin je společensky škodlivý. Úřad se tedy zabýval tím, zda v šetřeném případě došlo k naplnění formální stránky přestupku.

38. Jak plyne z komentářové literatury³, „*prvním obecným znakem přestupku je protiprávnost, která znamená, že jednání je v rozporu s právem a porušuje povinnost vyplývající ze zákona nebo uloženou na jeho základě.*“ Úřad tak má první znak formální stránky přestupku za splněný, neboť jak je uvedeno výše, obviněný porušil povinnost zakotvenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu ve lhůtě 10 dnů od doručení stejnopisu návrhu nezaslal své vyjádření k návrhu a spolu s ním dokumentaci o zadávacím řízení (viz dále „K výroku II. tohoto rozhodnutí“).
39. V komentářové literatuře je dále uvedeno, že „*Druhým obecným znakem je trestnost, která znamená, že se spácháním přestupku zákon spojuje hrozbu správního trestu. Tento pojem je obecně spjat s odpovědností za přestupek.*“ K uvedenému Úřad konstatuje, že v § 268 odst. 1 písm. g) zákona je stanoveno, že se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona, přičemž za uvedený přestupek lze dle § 268 odst. 2 písm. c) zákona uložit pokutu do 1 000 000 Kč. Z uvedeného plyne, že je naplněn rovněž druhý znak formální stránky přestupku.
40. Třetím znakem formální stránky přestupku je dle komentářové literatury „*přestupková způsobilost, která znamená, že fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba je způsobilá být pachatelem přestupku, respektive je schopná být subjektem povinností, které vzniknou v důsledku porušení povinností, ale je také schopna tyto povinnosti právně relevantně porušit.*“ Vzhledem k tomu, že obviněný je zadavatelem, přičemž přestupku dle § 268 odst. 1 písm. g) zákona se může dopustit pouze zadavatel, má Úřad rovněž třetí znak formální stránky přestupku za splněný.
41. Čtvrtým znakem formální stránky přestupku je dle komentářové literatury „*výslovné označení společensky škodlivého protiprávního činu za přestupek v zákoně.*“ Jak plyne z výše uvedeného, tento znak je rovněž naplněn, neboť v zákoně je výslovně stanoveno, že nesplnění některé z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona je dle ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) zákona považováno za přestupek.
42. Úřad tedy konstatuje, že formální stránka přestupku je naplněna.
43. Co se týče materiální stránky zjištěného přestupku, resp. dovození společenské škodlivosti výše popsaného jednání obviněného, Úřad uvádí následující. Je zřejmé, že napříč společností existuje významný veřejný zájem na kontrole postupu zadavatelů během procesu zadávání veřejných zakázek, neboť v rámci těchto procesů dochází k přerozdělování nemalých finančních částek z veřejných rozpočtů. Zákonodárce proto vtělil do zákona některé povinnosti

² pozn. Úřadu – ačkoliv se citovaný rozsudek týká skutkově zcela odlišného případu od zde šetřeného, Nejvyšší správní soud se vyjádřil k problematice společenské škodlivosti přestupků v obecné rovině.

³ Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích, 2. vydání, 2020, s. 43 - 63: P. Vetešník

pro zadavatele, které mají napomáhat především zajištění efektivní a rychlé dozorové a kontrolní činnosti Úřadu v oblasti zadávání veřejných zakázek, a bez jejichž splnění v zákonem k tomu určených lhůtách by tato činnost Úřadu, na niž je veřejný zájem, byla podstatně ztížena, v některých případech až znemožněna. Mezi tyto povinnosti lze zařadit mj. i povinnosti stanovené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, dle kterého je zadavatel povinen zaslat Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne obdržení návrhu své vyjádření k tomuto návrhu a společně s ním Úřadu zaslat i dokumentaci o zadávacím řízení. Je tomu tak především proto, jak již Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, že dokumentace o zadávacím řízení i vyjádření zadavatele k návrhu představují zcela klíčové dokumenty, z jejichž obsahu Úřad v drtivé většině případů vychází při posuzování skutečností uvedených v návrhu, tj. při zajišťování své dozorové činnosti. Desetidenní lhůta stanovená zadavateli pro splnění těchto povinností přitom představuje zákonodárcem akceptovatelný časový rámeček, v němž mají být jak vyjádření zadavatele, tak dokumentace o zadávacím řízení Úřadu zaslány, aby Úřad mohl tuto svou dozorovou činnost vykonávat efektivně a v rámci zákonných lhůt, tj. aby rozhodl o skutečnostech uvedených v návrhu co možná nejrychleji tak, aby nedošlo ke zbytečným průtahům ve správním řízení a k souvisejícímu blokování finančních prostředků navrhovatele (kauce) na účtu Úřadu. Je tedy zřejmé, že zaslání vyjádření a dokumentace o zadávacím řízení až po této lhůtě není zákonem akceptováno a je vnímáno jako nežádoucí chování zadavatele, kterého by se měl zadavatel vyvarovat – a to i s ohledem na skutečnost, že jednání zadavatele, kterým dojde ke zmeškání této lhůty, označuje zákon v § 268 odst. 1 písm. g) jako přestupek. V šetřené věci je nutno přihlídnout i k tomu, že šetřené správní řízení bylo zahájeno z moci úřední na základě podnětu navrhovatele, z něhož lze dovodit zájem navrhovatele na efektivním a rychlém vyřešení věci vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ. V předmětném případě přitom obviněný tyto své povinnosti splnil až po lhůtě stanovené zákonem, čímž došlo ke ztížení přezkumu procesu zadávání veřejné zakázky Úřadem a v důsledku toho ke zbytečným průtahům ve správním řízení, byť v délce pouhých 2 dnů. Ke dni uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona, tj. ke dni 20. 11. 2023, totiž ve správním řízení chybělo základní stanovisko obviněného ke skutečnostem uvedeným v návrhu. Rovněž pak Úřad neměl k tomuto dni ve správním řízení k dispozici ani dokumentaci o zadávacím řízení a nemohl tedy zjistit skutečný stav věci (jak je jeho povinností v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu). Vzhledem k těmto skutečnostem byl Úřad vystaven informačnímu deficitu, neboť byl stále seznámen pouze s argumentací navrhovatele, a to v době, když již měl mít k dispozici podklady od zadavatele. Pro posouzení předmětné věci Úřadem byla přitom právě dokumentace o zadávacím řízení zcela klíčová, neboť jak je patrné z rozhodnutí vydaného ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ, Úřad vycházel zejména z obsahu zadávací dokumentace, námitek navrhovatele, rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení a rozhodnutí zadavatele o námitkách včetně doručenek. Úřad tedy zdůrazňuje, že se nejednalo o situaci, kdy Úřad může bez důvodných pochybností zjistit skutečný stav věci a rozhodnout o návrhu i bez dokumentace o zadávacím řízení. Skutečnost, že obviněný v dalším průběhu správního řízení zaslal na další výzvy Úřadu svá vyjádření, resp. doplnění informací v Úřadem stanovených lhůtách přitom není ve vztahu k posouzení uvedených porušení zákona relevantní, neboť předmětná usnesení (jejichž předmětem byla lhůta k provedení úkonu – „výzva“) se netýkala požadavků na zaslání obviněným „nezaslané“ dokumentace o zadávacím řízení, ale zejména sdělení konkrétních

skutečností týkajících se obsazení pozice vedoucího oddělení veřejných zakázek, resp. souvisejících skutečností.

44. Úřad tedy konstatuje, že popsané jednání obviněného, kterým došlo k porušení povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, je společensky škodlivé.
45. K námitce obviněného, že tento měl na zpracování vyjádření a zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu pouze 6 pracovních dní, neboť mu byl stejnopis návrhu doručen v pátek dne 10. 11. 2023 ve večerních hodinách a obviněný se s ním seznámil až v pondělí dne 13. 11. 2023 v 9:27 hodin, Úřad uvádí následující. Od okamžiku dodání do datové schránky zadavatele, tj. v pátek 10. 11. 2023 v 18:21 hodin, kdy došlo k doručení stejnopisu návrhu obviněnému, se stejnopis návrhu nacházel ve sféře dispozice obviněného, tzn. že obviněnému nic nebránilo, aby se s obsahem návrhu nejpozději následující pracovní den seznámil, a aby začal činit kroky směřující ke splnění povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona. Úřad na tomto místě podotýká, že zadavatel by měl ve svém vlastním zájmu aktivně sledovat běh, resp. stav, lhůt v zadávacím řízení, s nimiž je spojena možnost uplatnění procesních práv účastníků zadávacího řízení a současně taktéž i některé povinnosti na straně zadavatele (viz např. povinnosti zadavatele dle § 252 odst. 1 zákona). Vzhledem k tomu, že obviněnému byly v průběhu zadávacího řízení doručeny námitky navrhovatele, musel počítat s tím, že navrhovatel může kdykoli během zákonné lhůty brojit proti rozhodnutí, kterým byly námitky odmítnuty návrhem u Úřadu, přičemž bylo v jeho zájmu sledovat, zda mu během této lhůty bude navrhovatelem doručen stejnopis návrhu, neboť právě od tohoto dne se odvíjí běh lhůty ke splnění povinností zaslat Úřadu vyjádření k návrhu a dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad taktéž upozorňuje, že zákon lhůtu pro zaslání vyjádření k obdrženému návrhu a dokumentace o zadávacím řízení nestanovuje v pracovních dnech, kdy by v takovém případě byly z běhu lhůty vyňaty víkendy, státní svátky, či jiné dny pracovního klidu, nýbrž v kalendářních dnech. Z konstrukce této lhůty v zákoně přitom vyplývá, že zákonodárce považoval takto stanovenou lhůtu 10 kalendářních dnů za zcela dostačující ke splnění výše uvedených povinností zadavatelem, když ani nestanovil žádnou možnost jejího prodloužení z důvodu případného víkendu či státního svátku nebo zproštění se těchto povinností. Naopak platí, že marným uplynutím této lhůty dochází automaticky k naplnění znaků přestupku, resp. přestupků dle § 268 odst. 1 písm. g) zákona. Skutečnost, že se obviněný v šetřeném případě s návrhem seznámil až dne 13. 11. 2023, tj. po uplynutí víkendu, který následoval po dni obdržení stejnopisu návrhu, tak nemůže být považována za okolnost, na základě níž by bylo možno konstatovat, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku.
46. Co se týče námitky obviněného, že při výpočtu lhůty mylně vycházel z obecné úpravy počítání lhůt zakotvené v ustanovení § 18a odst. 2 ZEU, dle které je „dokument doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k tomuto dokumentu.“, Úřad předně ve shodě s rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 6. 4. 2018, č. j. ÚOHS-R0229/2017/VZ-06677/2018/321/OMa, uvádí k otázce okamžiku doručení písemnosti zaslané prostřednictvím systému datových schránek následující. Ustanovení § 211 odst. 9 zákona, jež váže doručení k okamžiku dodání dokumentu do datové schránky, je úpravou zvláštní vůči obecné úpravě obsažené v § 18a odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZEU“), dle kterého je dokument doručen až v okamžiku, kdy se do datové schránky přihlásí osoba disponující přístupovými oprávněními. V tomto smyslu má proto

ustanovení § 211 odst. 9 zákona aplikační přednost před ustanovením § 18a odst. 2 ZEU. Z výše uvedeného je tedy nepochybné, že pravidlo o aplikaci obecných a zvláštních norem je třeba použít i na zaslání písemností v souvislosti s řešením stejnopisu návrhu, jsou-li tyto písemnosti doručovány prostřednictvím datové schránky. Od okamžiku doručení stejnopisu návrhu je pak odvozen začátek běhu lhůty pro zaslání vyjádření k návrhu a dokumentace o zadávacím řízení, resp. lhůta pro jejich včasné doručení Úřadu. Z uvedeného ustanovení je jasně patrný záměr zákonodárce speciálně upravit okamžik doručení datové zprávy v komunikaci uskutečňované při zadávání veřejných zakázek. Toto pravidlo je tak ve vztahu k úpravě obsažené v ZEU nutně *lex specialis*, přičemž uvedené ustanovení vede k větší právní jistotě všech adresátů této normy, neboť mají najisto postaveno, že pokud mezi sebou komunikují v rámci zákonem upravených vztahů, pak jakákoliv poslaná datová zpráva je protistraně doručena okamžikem jejího dodání do datové schránky adresáta. Nelze proto přisvědčit argumentaci zadavatele, že vycházel z obecné úpravy zakotvené v ZEU, přičemž uvedené dle Úřadu nelze chápat ani jako polehčující okolnost, neboť obviněný vystupující z pozice zadavatele je povinen postupovat v souladu se zákonem, protože případná neznalost zákona nemá vliv na faktický stav věci.

47. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele na zahájení citovaného správního řízení, tedy do 20. 11. 2023, své vyjádření k obdržnému návrhu, a zaslal jej až dne 22. 11. 2023. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

48. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že, jak z výše uvedeného vyplývá, v ustanovení § 252 odst. 1 zákona jsou zadavateli uloženy dvě povinnosti vyplývající ze situace, kdy je podán návrh na přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky. Zadavatel je povinen Úřadu ve lhůtě 10 dnů od obdržného návrhu nejen zaslat své vyjádření k tomuto návrhu (k tomu viz výše k výroku I. tohoto rozhodnutí), ale v uvedené lhůtě rovněž zaslat dokumentaci o zadávacím řízení, přičemž tyto dvě povinnosti nelze vzájemně zaměňovat či ztotožňovat. Případné nesplnění každé z těchto zákonem stanovených povinností má za následek spáchání samostatného přestupku.
49. Stejně jako nezaslání vyjádření zadavatele k návrhu ve stanovené lhůtě, tak i nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona Úřadu podstatně ztěžuje posouzení v návrhu namítaných skutečností a může dokonce posouzení skutečností obsažených v návrhu, resp. rozhodnutí o návrhu, zcela znemožnit. Přitom Úřad jako správní orgán má věci vyřizovat bez zbytečných průtahů. Je i v zájmu zadavatele, aby návrh byl co nejrychleji projednán.
50. Úřad zdůrazňuje, že skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit pouze na základě dokumentace o zadávacím řízení. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů (dokumentace o zadávacím řízení) zadavatelem je tedy nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a jeho ukončení v zákonných lhůtách. Z tohoto důvodu je nesplnění této povinnosti kvalifikováno bez dalšího jako přestupek [§ 268 odst. 1 písm. g) zákona]. Úřad uvádí, že i v případě správního řízení

vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ byl obsah dokumentace o zadávacím řízení stěžejní skutečností pro posouzení podaného návrhu, kdy Úřad při svém posouzení vycházel zejména z obsahu zadávací dokumentace, námitek navrhovatele, rozhodnutí zadavatele o námitkách a rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení a doručenek těchto dokumentů.

51. Stejnopis návrhu byl obviněnému navrhovatelem dle doručky datové zprávy dodán (a ve smyslu ustanovení § 211 odst. 9 zákona i doručen) do datové schránky dne 10. 11. 2023. Konec desetidenní lhůty k zaslání dokumentace o zadávacím řízení k návrhu podle § 252 odst. 1 zákona tak připadnul na 20. 11. 2023. V zákonné lhůtě však obviněný dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu nezaslal a učinil tak až dne 22. 11. 2023.
52. Úřad v oznámení o zahájení SŘ, které bylo obviněnému doručeno dne 14. 11. 2023, obviněného poučil o jeho zákonné povinnosti zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne, kdy návrh obdrží. Úřad rovněž obviněného poučil o formě odeslání zadávací dokumentace, příp. částí dokumentace o zadávacím řízení, kdy se však jedná o jednoznačně zákonem stanovené podmínky kladené na zadavatele v souvislosti se zasíláním dokumentace o zadávacím řízení.
53. Dne 22. 11. 2023 Úřad obdržel elektronické podání zadavatele obsahující vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne. Součástí vyjádření zadavatele bylo mj. sdělení zadavatele o poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení způsobem stanoveným v ustanovení § 262a odst. 1 zákona prostřednictvím certifikovaného elektronického nástroje NEN. Dokumentaci o zadávacím řízení tak Úřad obdržel až dne 22. 11. 2023.
54. Jak již bylo uvedeno výše, v šetřeném případě není sporu o tom, zda obviněný zaslal Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení až po uplynutí lhůty stanovené v § 252 odst. 1 zákona, tj. že došlo k porušení povinností stanovených obviněnému touto právní normou, přičemž ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) zákona pak bez dalšího definuje takovéto jednání, tj. porušení některé z povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, jako přestupek. Na základě výše uvedených skutečností Úřad dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení nezaslal, resp. nezpřístupnil ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele na zahájení citovaného správního řízení, tedy do 20. 11. 2023, dokumentaci o zadávacím řízení, a učinil tak až dne 22. 11. 2023.
55. Úřad pro úplnost uvádí, že s argumenty obviněného uvedenými v odporu, které se vztahují jak k přestupku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tak ve výroku II. tohoto rozhodnutí, se vypořádal již v části „K výroku I. tohoto rozhodnutí“, pročez na ni odkazuje.
56. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že byla se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele na zahájení citovaného správního řízení, tedy do 20. 11. 2023, dokumentaci o zadávacím řízení, a zaslal ji až dne 22. 11. 2023. S ohledem na tuto skutečnost rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. rozhodnutí – uložení pokuty

57. Úřad ve výroku I. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatelem, tedy nejpozději do 20. 11. 2023, nezaslal své vyjádření k obdrženému návrhu navrhovatele, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023.
58. Úřad dále ve výroku II. tohoto rozhodnutí konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0782/2023/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatelem, tedy nejpozději do 20. 11. 2023 nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení, ale učinil tak až dne 22. 11. 2023.
59. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty.
60. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 3 písm. a) zákona činí 5 let.
61. Podle § 31 odst. 1 přestupkového zákona počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
62. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 3, písm. a) zákona. Ke spáchání přestupků uvedených ve výroci I. a II. došlo dne 21. 11. 2023, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty pro zaslání vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a dokumentace o zadávacím řízení. Promlčecí doba se přerušuje doručením tohoto rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávaným přestupkům neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávané přestupky uplynutím promlčecí doby nezanikla.
63. Podle § 41 odst. 1 přestupkového zákona se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
64. V souladu se zásadou absorpce při správním trestání tedy Úřad ve správním řízení uloží trest podle nejprísněji trestného přestupku. Zbylé přestupky zohlední jako přitěžující okolnost při výměře výše pokuty. Proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, který přestupek je v šetřeném případě nejzávažnějším, a to mimo jiné i s odkazem na možnost uložení prísnější sankce (vyšší pokuty).
65. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. g) zákona.
66. Úřad uvádí, že za přestupky uvedené ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve stejné výši [stejná horní hranice pokut dle § 268 odst. 2 písm. c) zákona], a je tedy nutné uložit dle § 41 odst. 1 přestupkového zákona pokutu podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Úřad uložil pokutu za přestupek uvedený ve výroku

II. tohoto rozhodnutí, který posoudil jako nejzávažnější, a to s ohledem na skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení je zcela zásadní a jedinečný podklad pro přezkoumání postupu zadavatele v rámci správního řízení.

67. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného, resp. zda se obviněný nedopustil právě projednávaného přestupku dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 – 62, popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozsudku NSS konstatoval, že *„soud dovodil, že při trestání správních deliktů týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož »použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.«* Soud dále pokračuje tak, že *„[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh »je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení«* (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: *Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26*).“ Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).
68. Úřad zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě nejsou přestupky obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k analogickému uplatnění institutu souhrnného trestu.
69. Podle § 37 písm. a) a c) přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
70. Podle § 38 přestupkového zákona je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení přestupkového zákona, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
71. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti

přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké výsledky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

72. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, neboť obviněný nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení v zákonné lhůtě dle citovaného ustanovení zákona. Tento postup zadavatele nelze žádným způsobem zhojit, neboť lhůta dle citovaného ustanovení zákona již marně uplynula.
73. Co se týče posouzení povahy a závažnosti spáchaného přestupku v šetřeném případě, Úřad konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že bez dokumentace o zadávacím řízení nemůže Úřad řádně posoudit, zda zadavatel dodržel pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky, stanovil zadavateli zákonodárce povinnost zaslat dokumentaci o zadávacím řízení v přesně stanovené lhůtě. V případě, že zadavatel tuto zákonnou povinnost nedodrží, má Úřad ztíženou možnost věc řádně posoudit a rozhodnout o návrhu ve lhůtách dle § 71 správního řádu. Uvedený přestupek má proto významný dopad do řádného průběhu správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách, nejedná se tak o přestupek bagatelního charakteru.
74. Úřad má povinnost přihlídnout k okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán. Mezi takové okolnosti patří v šetřeném případě skutečnost, že obviněný svým postupem ztížil věcný přezkum předmětného zadávacího řízení, neboť ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení, ačkoli je tato povinnost výslovně stanovena v zákoně.
75. V této souvislosti je však třeba uvést jako polehčující okolnost skutečnost, že obviněný měl snahu své pochybení v podobě nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě podle § 252 odst. 1 zákona napravit tím, že dne 22. 11. 2023, tedy pouhé dva dny po lhůtě stanovené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, zaslal Úřadu vyjádření, kterým Úřad informoval, že v souladu s § 262a odst. 1 zákona zajistil Úřadu přístup do elektronického nástroje, v němž je dokumentace o zadávacím řízení uložena.
76. Jako přitěžující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že se obviněný dopustil rovněž přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kde obviněný za téměř totožných skutkových okolností (nedodržení zákonné lhůty pro zaslání vyjádření Úřadu) svým postupem naplnil skutkovou podstatu stejného přestupku jako ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
77. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další polehčující okolnosti ani žádné další přitěžující okolnosti.
78. Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil závažnost přestupku v šetřeném případě jako nízkou.
79. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Z výkazu zisku a ztráty obviněného za rok 2022 ze dne 11. 5. 2023 a z rozvahy obviněného ze dne 11. 5. 2023 uveřejněných ve sbírce listin v obchodním rejstříku⁴, je zřejmé, že obrat zadavatele je v řádu

⁴ Dostupné na <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=202855>

stovek milionů korun. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující (a v tomto smyslu nespravedlivou) ekonomickou situaci obviněného.

80. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
81. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
82. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku IV. rozhodnutí – uložení úhrady nákladů řízení

83. Správní orgán podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
84. Vzhledem k tomu, že přestupkový zákon v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
85. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
86. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
87. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2024000388.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže –

Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Krajská nemocnice T. Bati, a. s., Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy